

[Carl Petersen.]

kun kan give indenrigsk Besvær. Vi maa bedømme det foreliggende Lovforslag under den Synsvinkel, at der eksisterer alle disse Problemer i den internationale Handel, deriblandt den Trusel, som gennem de høje Importpriser rettes mod det danske Prisniveau.

Vi er selvfølgelig enige om, at Hjemmemarkedsprisen for Smør og Flæsk ikke maa forhøjes, men da vi ikke ønsker at knæsette det Princip, som er fastslaaet i §§ 2 og 3, kan vi ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Da Situationen ikke er afklaret, har vi ikke ment at kunne stille Ændringsforslag, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer at undlade at stemme. Jeg vil ligeledes anbefale, at man undlader at stemme for de kommunistiske Ændringsforslag, da vi heller ikke gennem disse føler os tilfredsstillet. Det samme gælder selvfølgelig det lille Ændringsforslag, der af Flertallet er stillet til § 3, ikke fordi det betyder nogen principiel Ændring, da det kun er en Tydeliggørelse af, hvad Formaalet er.

Chr. R. Christensen: Ved nærværende Lovforslags første Behandling henstillede jeg, at der kom en anden Formulering af § 3, som gjorde den tydeligere. Dette er nu sket paa en saadan Maade, at jeg kan erklære mig tilfreds dermed og kan anbefale Lovforslaget med det Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Landbrugsminister.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at opnaa Enstemmighed om denne Lovgivning, og at man ikke har kunnet tiltræde, at Landbruget faar de Priser, man kan opnaa ved Forhandling med Udlandet, men at baade Socialdemokratiet og det kommunistiske Parti ønsker at beholde de nuværende Priser paa Smør og Flæsk, til Trods for at Forholdet, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen nævnte i Gaar, er det, at Engrospriserne i Løbet af det sidste Aar, fra Juli til Juli, er steget med 15 pCt., og til Trods for, hvad det ærede Medlem ligeledes nævnte, at Oliekageprisen i det sidste Aar er steget 36 pCt. — med andre Ord, til Trods for at Landbrugets Driftsomkostninger er steget ganske overordentlig stærkt. Til disse Tal kan føjes, at Landbrugets Lønninger i det sidste Aar er steget i alt Fald en halv Snes Procent, men trods dette ønsker disse Partier altsaa at beholde de gældende Priser, og det ærede Medlem Hr. Carl Petersen nævnte endda, at disse Priser maatte betragtes som et Onde. Om det betyder, at han egentlig helst vil have Pri-

serne lavere, ved jeg ikke, men det vil altsaa sige, at han i Virkeligheden fra de Partiers Side kun har een Linie at anbefale over for de Vanskeligheder, Landbruget og Landbrugets Produktion staar i i Dag, nemlig den at lade det dalre videre, uden at der gøres noget for at redde Situationen, og det vil atter sige, saaledes som Prisudviklingen har formet sig, at Landbruget skal afgive en Del af de Penge, som hjemføres for Landbrugets Varer.

Det er jo klar Besked at faa, men jeg synes ikke, det er nogen rimelig Politik, og at den vil forringe Produktionen og forringe Landets Købekraft og øge Vanskelighederne, tror jeg vil være givet. Derfor beklager jeg, at man ikke har kunnet faa Tilslutning til dette Lovforslag fra disse Partiers Side. Naar de ikke har villet give denne Tilslutning af Kærlighed til Landbruget, synes jeg i alt Fald, de kunde gøre det for at skaffe Landets Befolkning den bedst mulige Forsyning udefra.

Men man nærer Ængstelse for Inflation, og det er jo noget, vi alle nærer Ængstelse for. Hidtil har vi solgt billigt og købt dyrt, idet vi har betalt en Overpris, sammenlignet med før Krigen, for de Varer; vi køber, i Forhold til dem, vi sælger, paa ca. 15 pCt., og det er utvivlsomt de Priser, vi betaler, der har skabt disse Stigningstilbøjeligheder, og ikke de Priser, vi har opnaaet. Det betyder ogsaa, at det er Omkostningerne ved Produktionen, der har banet Vej for denne Pristigning, og ikke omvendt.

Fra kommunistisk Side henviser man dog til, at man vil nedsette Oliekagepriserne for Landbruget, og det er naturligvis en Betragtning, som under visse Forhold kan have sin Berettigelse, men jeg frygter for, at hvis vi gennemfører en saadan Politik i Øjeblikket, betyder det først og fremmest, at man tilslører for Landbruget de virkelige Rentabilitetsforhold; at Landbruget tror, man opfodrer disse Oliekager med Fortjeneste, medens det maaske kan være en nationaløkonomisk daarlig Forretning. Jeg tror, at det at sælge sine Varer billigt og købe Raastoffer dyrt og tilsløre dette for Landbruget er en Politik, som ikke vil være gavnlig, navnlig ikke i det lange Løb.

Man har ogsaa næret visse Bymringer med Hensyn til, hvilke Følger det kunde faa, at det var Landbrugets Mænd, der forhandlede med Udlandet. Det er vistnok et Gen-sidighedsforhold, at danske Repræsentanter maa forhandle med udenlandske Erhvervs-mænd, naar vi skal købe Varer. Man har ogsaa talt om, at der er Fare ved Byttehandel, at det kunde føre til Inflation. Jeg